

RAPLA VALLAVOLIKOGU

MÄÄRUS

EELNÕU nr 1-4/2023/...
seisuga 05.04.2023

Rapla

2023 nr

Härgla Võlumetsa maastikukaitseala moodustamine ja kaitse-eeskiri

Määrus kehtestatakse looduskaitseaduse § 10 lõike 7 punkti 2 alusel.

§ 1. Ala kaitse alla võtmine ja kaitse-eesmärk

(1) Kohaliku omavalitsuse tasandi loodusobjektina võetakse kohaliku kaitse alla Rapla vallas, Härgla ja Pirgu külas asuv, pärandkultuuri säilitav metsamaastik. Kaitstava loodusobjekti nimeks saab Härgla Võlumetsa maastikukaitseala (edaspidi *kaitseala*).

(2) Kaitseala eesmärk on tagada:

- 1) ajaloolis-kultuurilise väärtusega metsamaastiku kaitse;
- 2) metsaökosüsteemi ja elustiku mitmekesisuse kaitse;
- 3) loodushariduse võimaluste arendamine.

(3) Kaitseala maa-ala kuulub tervikuna Härgla piiranguvööndi koosseisu.

(4) Kaitsealal tuleb arvestada looduskaitseaduses sätestatud piiranguid käesolevas määruses sätestatud erisustega.

§ 2. Kaitseala piir

Kaitseala välis- ja piiranguvööndi piir on esitatud kaardil määruse lisas 1.

§ 3. Kaitseala valitseja

Kaitseala valitseja on Rapla Vallavalitsus.

§ 4. Kaitse alla võtmise ja piirangute põhjendused

Määruse seletuskirjasⁱ on esitatud põhjendused kaitseala:

- 1) kaitse alla võtmise eesmärkide kohta;
- 2) kaitse alla võtmise otstarbekuse kohta;
- 3) tüübi valiku kohta;
- 4) välis- ja võõndipiiri kulgemise kohta;
- 5) kaitsekorra kohta.

§ 5. Lubatud tegevus

- (1) Kaitsealal on lubatud majandustegevus, arvestades käesolevas määruuses sätestatud erisusi.
- (2) Kaitsealal on lubatud:
 - 1) metsa majandamine vastavalt Rapla valla rohevõrgustiku üldistele kasutustingimustele;
 - 2) marjade, seente ja muude metsa kõrvalsaaduste korjamine;
 - 3) kuni 100 osalejaga rahvaürituse korraldamine selleks ettevalmistamata kohas;
 - 4) ulukite arvukuse reguleerimine;
 - 5) mootor- või maastikusõidukiga sõitmine teedel ning jalgrattaga sõitmine teedel ja radadel. Väljaspool teid sõitmine on lubatud järelevalve- ja päästetöödel ning metsa majandamisega seotud töödel;
 - 6) olemasolevate teede, ehitiste ja rajatiste hooldustööd;
 - 7) kaitsealuste liikide elutingimuste säilitamiseks vajalik tegevus.
- (3) Kaitseala valitseja nõusolekul on kaitsealal lubatud:
 - 1) rohkem kui 100 osalejaga rahvaürituse korraldamine;
 - 2) ehitiste, kaasa arvatud ajutiste ehitiste püstitamine loodushariduse eesmärgil;
 - 3) tehnovõrgurajatiste püstitamine;
 - 4) katastriüksuste sihtotstarbe muutmine;
 - 5) projekteerimistingimuste andmine;
 - 6) maakorraldustoimingute koostamine.

§ 6. Keelatud tegevus

- (1) Kaitsealal on keelatud:
 - 1) uue maaparandussüsteemi rajamine;
 - 2) maavara kaevandamine;
 - 3) pinnase teisaldamine looduslikust asukohast.

§ 7. Tegevuse kooskõlastamine

- (1) Kaitseala valitseja ei kooskõlasta tegevust, mis vajab kaitse-eeskirja kohaselt tema nõusolekut, juhul kui see tegevus võib kahjustada kaitseala kaitse-eesmärgi saavutamist või kaitseala seisundit.

(2) Kui tegevust ei ole kaitseala valitsejaga kooskõlastatud või tegevuse juures ei ole arvestatud kaitseala valitseja kirjalikult seatud tingimusi, mille täitmise korral tegevus ei kahjusta kaitseala kaitse-eesmärgi saavutamist või kaitseala seisundit, ei teki isikul, kelle huvides nimetatud tegevus on, vastavalt haldusmenetluse seadusele õiguspärast ootust sellise tegevuse õiguspärasuse osas.

§ 8. Määruse jõustumine

Määrus jõustub kümnendal päeval pärast Riigi Teatajas avaldamist.

§ 9. Vaidlustamine

Määrust on võimalik vaidlustada, esitades kaebuse halduskohtusse halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras, osas, millest tulenevad kinnisasja omanikule või valdajale õigused ja kohustused, mis puudutavad kinnisasja kasutamist või käsutamist.

(allkirjastatud digitaalselt)

Kalle Toomet
volikogu esimees

Lisa 1. Härgla Völumetsa maastikukaitseala kaart

SELETUSKIRI

Rapla Vallavolikogu otsuse

„Härgla Völumetsa kohaliku kaitse alla

võtmise menetluse algatamine“ eelnõu juurde

Määrusega võetakse looduskaitseaduse alusel kohaliku kaitse alla Rapla vallas Pirgu ja Härgla külas asuv, pärandkultuuri väärtusi sisaldav metsamaastik, nimetusega Härgla Völumetsa maastikukaitseala (edaspidi *kaitseala*). Eesmärk on ajaloolis-kultuurilise väärtusega

metsamaastiku ja looduse mitmekesisuse säilitamine, loodushariduse võimaluse arendamine eelkõige kohalikele elanikele.

Sissejuhatus

Kohaliku omavalitsuse volikogul on looduskaitseseaduse § 10 lõike 7 punkti 2 alusel õigus võtta loodusobjekt kohaliku omavalitsuse tasandil kaitse alla ja kehtestada ala kaitsekord.

Ettepanek Härgla metsa kohaliku kaitse alla võtmiseks sisaldub Rapla valla üldplaneeringu eskiisis (avalik väljapanek 13.07.2022-16.08.2022), kus see väljendab mitmete ekspertide, MTÜ Roheline Härgla ja kokkuvõtvalt ka vallavalitsuse seisukohta. Kuna üldplaneeringu kehtestamine võib võtta aega, samas on Rapla Vallavalitsuses olemas soov kaitsealaga kiiremini edasi liikuda, soovitakse jõuda kaitseala moodustamiseni üldplaneeringust eraldi protsessiga. Seetõttu ongi olemasolevate uuringute ja üldplaneeringu eskiisis kajastuva ettepaneku alusel tellitud eraldi määruse eelnõu: moodustatava kaitseala kaitse-eeskiri koos seletuskirjaga.

Käesoleva määruse eesmärk on sätestada tingimused, mis tagavad Härgla kaitseala kui ökoloogilise ja pärandkultuurilise terviku säilimise, arvestades piirkonnas sisalduvaid ajaloolis-kultuurilisi, looduskaitsealaseid ja loodushariduslikke väärtusi ning võimalusi. Härgla kaitseala kuulub küll täies ulatuses Rapla valla rohevõrgustiku koosseisu, mis üksiti aga ei taga tema püsimist looduslikuna. Peamine ohutegur kaitseala terviklikkusele rohekoridoris on maavara kaevandamise võimalus.

Volikogu määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Rapla Vallavalitsus.

Eelnõu sisu, piirangute ja kaitse alla võtmise põhjendus

1.1. Kaitse alla võtmise eeldused ja kaitse eesmärgid

Kaitseala moodustamise üldised eeldused tulenevad looduskaitseseadusest (§ 7). Kohaliku omavalitsuse poolt moodustatava kaitseala puhul on rõhuasetus eeldustele mõnevõrra teistsugune, riiklikud looduskaitse eesmärgid ei pea tingimata olema eesmärgiks ka kohalikul tasandil. Üldised eeldused kaitseala(de) moodustamiseks on: ala ohustatus, haruldus, tüüpilisus, teaduslik-, ajaloolis-kultuuriline- või esteetiline väärtus või rahvusvahelisest lepingust tulenev kohustus.

Looduskaitseseaduse § 4 lõikes 4 täpsustakse, et kohalikul tasandil võib kaitstavaks loodusobjektiks olla maastik, väärtuslik põllumaa, väärtuslik looduskooslus, maastiku üksikelement, park, haljasala või haljastuse üksikelement, mis ei ole riikliku kaitse all ega paikne riiklikul kaitsealal.

Eeldused Härgla kaitseala moodustamiseks: 1) eksisteerib selge ohutegur loodus- jm väärtustele (võimalik lubjakivi kaevandus); 2) ala ajaloolis-kultuurilisi väärtusi (muistsed põllud, kirikutee, suuline ja kirjalik rahvapärimus) on hinnatud väga kõrgeks, seega võib piirkonda lugeda vähemalt kohalikul tasandil haruldaseks; 3) piirkond esindab Raplamaale tüüpilist paepealse metsa ala, milles leidub varasemate kultuurikihistuste jälgi; 4) alal on kõrge teaduslik väärtus, eriti arheoloogia võimalusi silmas pidades; 5) ala ajaloolis-kultuuriline väärtus on kõrge, seondudes mõisaaegse- ja ka varasema asustuse ning selle perioodi

rahvapärimusega; 6) esteetiline väärtus on üldsuse jaoks pigem tavapärane, eriala spetsialistidele pigem kõrge; 7) rahvusvaheliste lepingutega on seotus marginaalne.

Kokkuvõttes, kaitseala moodustamisel ei pea olema täidetud kõik looduskaitseseaduses toodud eeldused, Härgla kaitseala vastab vähemalt viiele eeldusele seitsmest.

Kaitse-eesmärke on kolm:

- 1) ajaloolis-kultuurilise väärtusega metsamaastiku kaitse;
- 2) metsaökosüsteemi ja elustiku mitmekesisuse kaitse;
- 3) loodushariduse võimaluste parandamine.

Ajaloolis-kultuurilise väärtus seondub paiga ehk maastikuga üldisemalt, see pole seotud tingimata metsa või niiduga. Kuna ala on varem olnud põllumaa, tänaseks metsastunud, on eesmärgiks nimetatud metsamaastiku kaitse. Maastiku-uuringud, milles on tuvastatud ajaloolis-kultuuriline väärtus (Metssalu, 2022), ei ole Eestis kuigi tavalised, ajaloolise väärtusega metsamaastikke võib esineda varasema kultuurmaa asemel, kus need on arheoloogia ja varasema maakasutuse mõttes huvipakkuvad.

Metsaökosüsteem ja elustik on Härgla kaitseala näitel esinduslik, kaitsealuste liikide alupaigad katavad umbes poole ala pindalast. Seda on rohkem, kui sama suurusjärgu (majandus)metsades tavaliselt. Kaitsealuste liikide arvukus Härgla kaitsealal on võrreldav riiklike kaitsealadega, mis elurikkuse tõttu ju ongi (riikliku) looduskaitse alla võetud. Eraldi kaitstavate liikide (kokku 19 liiki) nimetamine eeskirjas kaitse-eesmärgina pole vajalik – need liigid koos oma kaitsetsoonidega on niigi riikliku kaitse all ja metsa majandamisel tuleb nendega arvestada. Kohaliku kaitseala eesmärk elustiku seisukohalt on ökosüsteemi kui terviku ja rohekoridori olulise osa kaitse. Rohekoridori, mille oluline osa on Härgla kaitseala, on hinnatud olevat riikliku tähtsusega (Klein, 2020).

Loodushariduse võimalusi, sh looduse kultuurilisi hüvesid kasutavad täna valdavalt kohalikud elanikud. Üsna üksmeelselt ollakse Härgla metsamassiivi tervikliku säilitamise poolt. Rapla valla üldplaneeringu raames tehtud alusuuringu kaardirakenduse kohaselt on selles piirkonnas (Härgla metsaga külgnevates külates) 2015–2019 välja antud oluliselt rohkem ehituslube, kui vallas keskmiselt. Seega võib eeldada inimeste lisandumist ja loodushüvede enamat kasutamist.

1.2. Loodusobjekti kaitse alla võtmise otstarbekus

Härgla kaitseala tervikuna on Rapla valla rohevõrgustiku osa. See paikneb rohekoridoris, mis ühendab Mahtra ja Rabivere loodusmaastikke, mis on rohevõrgustiku riikliku tähtsusega tuumalad. Selle kohta on eksperthinnangus (Klein, 2020) antud seisukoht, et rohekoridor on sisult samuti riikliku tähtsusega ja selle kahjustamine isegi intensiivse metsaraie, saati siis kaevandamisega, avaldaks tugevat negatiivset mõju loomade liikumisele. Rohevõrgustiku üldised kasutustingimused ei pruugi Härgla metsa näitel tagada tervikliku roheala kvaliteedi säilimist, kuni pole välistatud ulatuslik maakasutuse muutmine, nagu kaevandamine, tuulepargi rajamine, tööstusehitused, s.o tegevused, mis kord olemas olles võivad pigem laieneda. Ulatuslik maakasutuse muutmine nimetatud juhtudel kahjustaks pöördumatult ka ajaloolisi maastikuväärtusi ja kahandaks loodushariduse võimalusi. Seetõttu ei ole planeeringuline

lahendus Härgla metsa puhul piisav ning ala kaitse alla võtmine on eeldusi arvestades põhjendatud.

1.3. Kaitstava loodusobjekti tüübi valik

Et eristada kohalikul tasandil kaitstavat loodusobjekti riiklikust, on otstarbekas rõhutada paikkonna eripära, seda ka unikaalse nimetuse abil. Oma sisult on Härgla, arvestades iseäranis ajaloolis-kultuurilist kihistust, eelkõige maastikukaitseala. Kui lisaks rõhutada ka metsa, kui valdava maakattetüübi tähtsust ja tuua esile kohalikku paigatunnetust (toponüüm Võlumets on kohapeal levinud), peegeldab nimetus - Härgla Võlumetsa maastikukaitseala – nii kohapealseid väärtusi kui looduskaitse praktikat laiemalt.

1.4. Kaitstava loodusobjekti välis- ja vööndipiir

Kaitseala piiritlemisel on lähtutud põhimõttest, et paikkonna maastiku- ja eluslooduse väärtused oleks kaitstud terviku ehk suurema ala koosseisus. Kaitseala piir peab olema lihtsasti tuvastatav, soovitatavalt katastriüksusi mitte tükeldav. Kuna kehtiva rohekoridori tuumikuks antud alal on RMK valduses olev kompaktne maaüksus (Vahastu metstkond 52) pindalaga 431,6 ha, on see maaüksus tervikuna loogiline tuumik ka kaitsealale. Tegu on ajaloolise riigimetsa alaga, varasema Purila metsandikuga, mis on samades piirides püsinud aastakümneid. Härgla mõisa suunal külgneb selle maaüksusega väiksem RMK valduses olev maaüksus (Vahastu metstkond 299) pindalaga 2 ha, mis on otstarbekas samuti hõlmata kaitseala koosseisu. Nimetatud maaüksus sisaldab endas osa pärandkultuuri kandvast Tammikuvärava mäest. Kaks tehnoarajatiste tarvis moodustatud väikest katastriüksust RMK valduse sees on mõistlik lugeda samuti kaitseala koosseisu. Nende kasutusvõimalusi kaitsekord ei piira, kuivõrd üldjuhul ei lõigata kaitsealade seest välja tehnoarajatisi teenindavaid mikrokrunte. Kaitseala koosseisu arvatakse seega järgmised maaüksused:

Nr	Katastrinumber	Nimetus	Pindala	Sihtotstarve	Omandivorm
1	24001:002:0002	Vahastu metstkond 52	431.65 ha	maatulundusmaa	riigi
2	24001:002:0135	Vahastu metstkond 299	2.04 ha	maatulundusmaa	riigi
3	24001:001:0280	Katoodkaitsejaama	33 m ²	transpordimaa	era
4	24001:002:0410	Purila harukraan	36 m ²	transpordimaa	era

Kirjeldatud piirides ei teki täiendavat probleemi kaitseala piiri tähistamise ja sellest arusaamisega. Katastripiir on teada mõlema poole maaomanikule. Vabalt looduses liikuva inimese jaoks on piir tajutav mõistlikul tasemel, riigimetsas on liikumine kõikidele vaba, pääsu eravaldusele võib maaomanik soovi korral piirata. Härgla kaitseala puhul ei ole ette näha probleeme kaitseala piiri tähistamisega, piisab, kui seda teha kahes kohas, kaitseala läbiva Härgla-Purila tee lõikel.

Kohaliku omavalitsuse poolt moodustatud kaitseala võib looduskaitseaduse (§ 44 lg 1) alusel kehtestada vaid piiranguvööndi kaitsekorra, vajadusel seda ka leevendades. Võimalik on ka mitme eraldi piiranguvööndi moodustamine. Härgla kaitseala puhul ei ole vajalik selle täiendav

tsoneerimine, seega ühtib kaitseala välispiir (Härgla) piiranguvööndi piiriga ning mõlema pindala on 434 ha.

2.5 Kaitsekorra kavandamine

Kaitsekord lähtub põhimõttest tagada kaitseala väärtuste säilimine minimaalse lisaregulatsiooni abil, kasvatamata bürokraatiat. Kuna kaitseala valitseja (Rapla Vallavalitsus) on otsustaja paljude kohapealsete tegevuste üle, mis kaitsealadel võivad olulised olla (planeeringute algatamine ja kehtestamine, ehituslubade väljastamine jne), pole mõistlik kaitse-eeskirjas ette näha võimalusi, kus vallavalitsus küsib justkui iseendalt nõusolekut. Kui tulevikus tekib vajadus näiteks projekteerimistingimuste või detailplaneeringu alusel ehitusõiguse saamise järele, saab vallavalitsus kaitseala valitsejana teha parima kaalutletud otsuse. Ei ole mõistlik kaitse-eeskirjaga tegevusi diskretsiooni võimaldamata keelata. Sellise põhimõtte kohaselt on kaitse-eeskirjaga reguleeritud vaid kaitsekorra põhilisi tingimusi.

Kaitse-eeskirjas sätestatud kaitsekord on looduskaitseaduses kirjeldatud piiranguvööndi üldisi tingimusi järgiv, neist esile tuues vaid selliseid, mis on kaitseala puhul olulised.

Väljakujunenud tavasid ja inimeste igapäevaseid harjumusi Härgla kaitseala kaitsekord ei mõjuta. Omandiõigusele kitsendusi ei seata. Tavapärane majandustegevus saab jätkuda (kaitseala-poolsete) piiranguteta.

Metsa majandamist kaitse-eeskiri ei reguleeri, loodusväärtuste ja rohekoridori hoidmiseks piisab Rapla valla rohevõrgustiku üldiste kasutustingimuste järgimisest.

Peamine kitsendus, mis kaitseala moodustamisega kaasneb, on maa sihtotstarbe muutmise ja maavara kaevandamise mitte lubamine. Keelatud on ka uue maaparandussüsteemi rajamine. Kuna tegemist on suures osas paepealse arumetsaga, ei ole alal varasemalt metsakuivendust ette võetud. Arvestades ala arheoloogilist väärtust ei ole lubatud ka pinnase teisaldamine. Võrreldes tänase praktikaga ei ole need kitsendused kellegi suhtes märkimisväärselt koormavad.

Tegevused nagu maavara kaevandamine, kuivendus ja võimalikule ehitussoovile eelnev maa sihtotstarbe muutmine ohustaksid ajaloolise maastiku terviklikkust, kahjustaksid rohekoridori toimimist, kahandaksid loodushariduse võimalusi. Nende tegevuste eeldatav mõju ulatuks kaugemale otsesest krundi- või siis maaparandussüsteemi piirist ja lõhuks kaitseala terviklikkust.

Kaitseala valitseja luba tuleb taotleda suurema kui 100 inimest hõlmava ürituse korraldamisel selleks ettevalmistamata kohas. Sellise taseme üritusi (metsalaagrid, orienteerumisvõistlused) võib ette tulla pigem harva ja kaitseala väärtuste ohustatust peab valitseja neil juhtudel kaaluma.

Kaitseala valitseja nõusolekul on kaitsealal lubatud loodusharidust toetava taristu püstitamine. Kaitsekord on lihtne ja kaitseala valitseja peamiseks kohustuseks on üldise järelevalve teostamine, edaspidi ka ala laiem tutvustamine. Kaitseala üldiselt lihtsate eesmärkide puhul ei pruugi olla vajalik eraldi kaitsekorralduskava koostamine. Lihtsamaid rajatise saab püstitada kokkuleppel RMK-ga projekteerimistingimuste alusel.

2. Määruse jõustumine

Määrus jõustub looduskaitseseaduse § 11 lõike 6 kohaselt kümnendal päeval pärast selle avaldamist Riigi Teatajas. Kaitse-eeskirja, kaardi ning seletuskirjaga saab tutvuda Rapla vallavalitsuses ja veebilehel.

3. Vaidlustamine

Määrust on võimalik vaidlustada, esitades halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras kaebuse halduskohtusse. Määruses on üldkorralduse regulatsioon suunatud asja (kinnistu) avalik-õigusliku seisundi muutmisele, hõlmates asja kasutamist ja käsutamist reguleerivaid sätteid. Seega vastavad määruses üldkorralduse tunnustele sätted, millest kinnisasja omanikule või valdajale tulenevad õigused ja kohustused on konkreetse kinnisasjaga tihedalt seotud ning puudutavad kinnisasja kasutamist või käsutamist. Halduskohtumenetluse seadustiku § 46 lõike 1 kohaselt võib tühistamiskaebuse esitada 30 päeva jooksul kaebajale haldusakti teatavaks tegemisest arvates ja sama paragrahvi lõike 5 kohaselt kaebuse haldusakti õigusvastasuse kindlakstegemiseks kolme aasta jooksul haldusakti andmisest arvates.

4. Määruse mõjud

Härgla kaitseala moodustamine mõjub positiivselt kohaliku kogukonna kindlustundele ja valla üldisele kuvandile. Tekib teatav garantii, et piirkonna loodusväärtused ei saa täiendavaid kahjustusi, ala jääb tervikuna avalikku kasutusse ning seal on võimalik kavandada loodushariduslikke ettevõtmisi. Kaudsemalt võib kaitseala olemasolu tõsta kinnisvara väärtust piirkonnas.

5. Loodusobjekti kaitse alla võtmise ja kaitse korraldamisega seotud kulud

Kaitse alla võtmisega kaasnevad menetluskulud ja hilisemad korralduskulud. Menetluskulusid võib hinnata vallavalitsuse-poolse jooksva asjaajamise kuluna, eeldatavalt saab sellist kulu töötundide arvestuses mõõta päevade, mitte nädalatega. Menetluskulu on möödapääsmatu, kui mitte otsustada kaitseala moodustamist poolelioleva üldplaneeringu menetlemise raames.

Kaitse korraldamisega seotud otsene kulu on kaitseala minimaalselt mõistlik tähistamine. See eeldab kahe piiritähise paigaldamist, kulu selleks võib hinnata suurusjärku 200 eurot. Võimalikud puhkemajandusega seotud ehitised oleks toonud kaasa kulutusi ka kaitseala moodustamata, seega ei saa selliseid kulusid lugeda üksi kaitse korraldamisega seotuks.

Kaitseala väärtuste edasise uurimise huvides oleks vajalik arheoloogiliste väliuurimiste toetamine valla võimaluste piires, samuti kaitseala tutvustava stendi ja/või lihtsama trükise koostamine. Need tegevused ei ole otse hädavajalikud, pigem koha üldise kuvandiga seonduvad. Eraldi kaitsekorralduskava koostamise vajadus pigem puudub.

Kaitsekord, millega ei kitsendata täiendavalt ala metsamajanduslikku kasutust, ei mõjuta riigimetsa kasutaja (RMK) tulusid. Koos RMK-ga on vallal vajalik leida lahendus Võluaasa (metsa pärandkultuuri objekt, u 3 ha suurune võsastuv niit) püsimiseks avatud kooslusena.

Kokkuvõtvalt on kaitse korraldamisega seotud kulud minimaalsed, suurusjärgus mõnisada eurot. Kulutused uuringutele ja kaitseala tutvustamisele on kindlasti suuremad, sõltuvalt sellest, kui põhjalikult neid tegevusi ette võtetakse.

6. Menetlus

Looduskaitseseaduse § 9 lõike 3 kohaselt avaldab Rapla Vallavalitsus kui kaitse alla võtmise menetluse läbiviija teate loodusobjekti kaitse alla võtmise algatamise kohta kohalikus ajalehes. Seaduse § 9 lõikes 4 on sätestatud teave, mida kaitse alla võtmise teade peab sisaldama. Vajalik on maaomanike kaasamine, neid on alal kaks. Soovitav on ka naabruses elavate inimeste ja vabaühenduste kaasamine.

Kaitseala moodustamiseks on vajalik saada Keskkonnaministeeriumi nõusolek, kuna alal paikneb riigile kuuluv Härgla lubjakivimaardla.

Härgla metsa kaitse alla võtmise menetluse raames toimub huvitatud osapoolte seisukohtade kuulamiseks avalik arutelu. Avalik arutelu toimub avaliku väljapaneku perioodi lõpus. Seaduse § 9 lg 7¹ näeb ette, et loodusobjekti kaitse alla võtmise menetluses ettepanekute või vastuväidete esitamisel tuleb märkida selgelt väljendatud ettepanek või vastuväide ning põhjendused: 1) loodusväärtuste esinemise või puuduste kohta; 2) kaitsekorra põhjendatuse kohta; 3) info kehtivate haldusaktide või pooleliolevate haldusakti andmise menetluste kohta, mis võivad mõjutada loodusobjekti kaitse alla võtmist; 4) muud olulised asjaolud, mis võivad mõjutada loodusobjekti kaitse alla võtmist.

Eelnõu võrdlev analüüs

Eelnõu on kooskõlas kehtivate kordade ja seadustega.

Otsuse mõjud

Õigusakti rakendamisega ei kaasne vallapoolseid kulusid.

Vastuvõtmiseks vajalik kvoorum

Vastavalt kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 45 lõikele 5 on otsuse vastuvõtmiseks vajalik volikogu poolthääle enamus.

Otsuse jõustumine

Ettepanek on otsus jõustada teatavakstegemisest.

Eelnõu koostaja

Liis Lillemets
keskkonnaspetsialist

Õigusaktide väljavõtted

LOODUSKAITSSEADUS

- (1) § 8. Loodusobjekti kaitse alla võtmise ettepanek
- (2) Ettepanek loodusobjekti kaitse alla võtmiseks peab sisaldama loodusobjekti:
- 1) kaitse alla võtmise põhjendust;
 - 2) kaitse alla võtmise eesmärgi;
 - 3) kaarti, millele on kantud loodusobjekti asukoht või piir ja loodusväärtused, mille kaitse eesmärgil loodusobjekti kaitse alla võtmise ettepanek esitatakse;
- [[RT I, 18.04.2013, 1](#) - jõust. 01.05.2013]
- 4) kaitseks kavandatavate piirangute kirjeldust;
 - 5) kaitse alla võtmisega ja kaitse korraldamisega seotud kulutuste hinnangut.
- (1) § 9. Loodusobjekti kaitse alla võtmise menetlus
- (2) Loodusobjekti kohaliku kaitse alla võtmise menetluse algatab ja viib läbi kohalik omavalitsus.
- [[RT I, 18.04.2013, 1](#) - jõust. 01.05.2013]
- (3) Kaitse alla võtmise menetluse läbiviija avaldab teate loodusobjekti kaitse alla võtmise menetluse algatamise kohta ametlikus väljaandes Ametlikud Teadaanded ning vähemalt ühes üleriigilise levikuga ajalehes ja kohalikus ajalehes. Loodusobjekti kohaliku omavalitsuse tasandil kaitse alla võtmise menetluse algatamise teade avaldatakse kohalikus ajalehes.
- [[RT I, 18.04.2013, 1](#) - jõust. 01.05.2013]
- (7) Loodusobjekti kaitse alla võtmise otsuse eelnõu koos menetluse senises käigus saadud või koostatud dokumentidega, mille avalikustamine ei ole seadusega keelatud, pannakse tutvumiseks välja loodusobjekti asukohajärgses Keskkonnaametis ja valla- või linnavalitsuses. Avalik väljapanek ei tohi kesta vähem kui kaks nädalat.
- [[RT I 2009, 3, 15](#) - jõust. 01.02.2009]
-